

MAL'BA

2016

Alexandra Barth
Roman Bicek
Kristína Bukovčáková
Eva Fajčíková
Ján Hrčka
Daniela Chrienová
Martin Imrich
Marek Jarotta
Martin Kiman
Maroš Kontroš
Adam Kruták
Mira Kubáňová
Katalin Madarász Decsi
Peter Maščák
Eva Reháková
Boris Sirka
Adam Šakový
Štefan Šoltis
Simona Štulerová
Ján Valík

O SÚŤAŽI

Nadácia VÚB dlhoročne podporuje výtvarné umenie. Najznámejšou aktivitou je od roku 2006 prestížna a jedinečná výtvarná súťaž *Malba – Cena Nadácie VÚB za maliarske dielo pre mladých umelcov*. Jej poslaním je podporiť mladé slovenské výtvarné umenie, prispieť k jeho propagácii, čo najväčšmi ho priblížiť verejnosti a pomôcť mladým umelcom etablovať sa na profesionálnej umeleckej scéne.

Súťaž je určená profesionálnym výtvarným umelcom do 35 rokov. Maliari sa do súťaže prihlasujú sami, a to konkrétnym dielom vytvoreným v priebehu posledných troch rokov. Súčasťou prihlášky je aj portfólio s ukázkami z tvorby.

Hodnotenie súťažných diel je rozvrhnuté do dvoch kôl. Prvé kolo prebieha virtuálne – porotcovia dostanú súťažné diela v digitálnej podobe a každý pošle svoj návrh finálovej dvadsiatky, pričom vybraní autori získajú body podľa poradia. Po sčítaní bodov od všetkých porotcov vznikne shortlist – finálová dvadsiatka. Tieto obrazy sa ďalej posudzujú *in situ*, teda priamo na súťažnej prehliadke, a výsledok je skôr spoločným názorovým konsenzom než výsledkom matematického bodovania.

Odborná porota je medzinárodná a každý rok sa mení, prípadne jeden člen poroty môže byť porotcom aj v inom ročníku súťaže. Členmi poroty sú aktívni umelci, kurátori, galeristi, kunsthistorici a výtvarní teoretici. Medzinárodné zloženie poroty zaručuje iný, predovšetkým nezatažený pohľad na predložené malby, a jej členovia sú zárukou nestrannosti a otvorenej diskusie. Okrem toho má tento medzinárodný rozmer poroty aj iný efekt – mladá slovenská malba sa dostáva do kurátorského povedomia za hranicami Slovenska.

VSTUPOJEME DO NOVEJ DEKÁDY

Súťaž *Malba* prináša tento rok to najlepšie z mladej výtvarnej scény už jedenásťkrát. Na Slovensku vyrastajú neustále nové maliarske talenty, ktoré musíme podchytiť a pomôcť im pri štarte do umeleckého sveta.

Jedenásty ročník je významný aj preto, že sme mohli bilancovať výsledky za celé desaťročie a navyše sme mali príležitosť ukázať diela našich doterajších víťazov aj v prestížnej galérii Gallerie d'Italia v Miláne. Tieto podujatia nám len potvrdili, že *Cena Nadácie VÚB za maliarske dielo pre mladých umelcov* má význam a my spolu s ňou ideme správnym smerom. Veríme, že sa podobného uznania dostane aj tohtoročným finalistom.

Tento rok sa do súťaže prihlásilo 98 autorov a odborná porota ako každý rok vybrala 20 najlepších. Teší nás, že medzi nimi je aj niekoľko finalistov z minulého roka. Je to pre nás znamenie toho, že hodnotenie a podpora v našej súťaži sú pre nich cennou hodnotou. Súťaž získava prestíž aj renomovanou porotou. Tento rok v nej zasadli opäť popredné osobnosti vo svete umenia. Diela mladých slovenských umelcov hodnotili maliar a sochár Luca Matti z Talianska, výtvarná teoretička a historička Catherine Gimonnet, slovenský maliar Bohdan Hostiňák a kurátorka a teoretička umenia Gabriela Kisová. Ich skúsené oko vybralo ďalšie tri mladé talenty, ktorým pomôžeme v ich umeleckej dráhe. Dúfame, že aj vďaka nám o týchto výtvarníkoch budete počuť čoraz viac.

Verím, že tento katalóg vám poskytne všetky dôležité informácie o súťaži *Malba 2016* a jej finalistoch i víťazoch. Majstrovstvo a talent slovenských výtvarníkov môžete obdivovať naživo v reprezentatívnych priestoroch Galérie Nedbalka. Prajem vám príjemný umelecký zážitok.

ALEXANDER RESCH
generálny riaditeľ VÚB banky
a predseda Správnej rady Nadácie VÚB

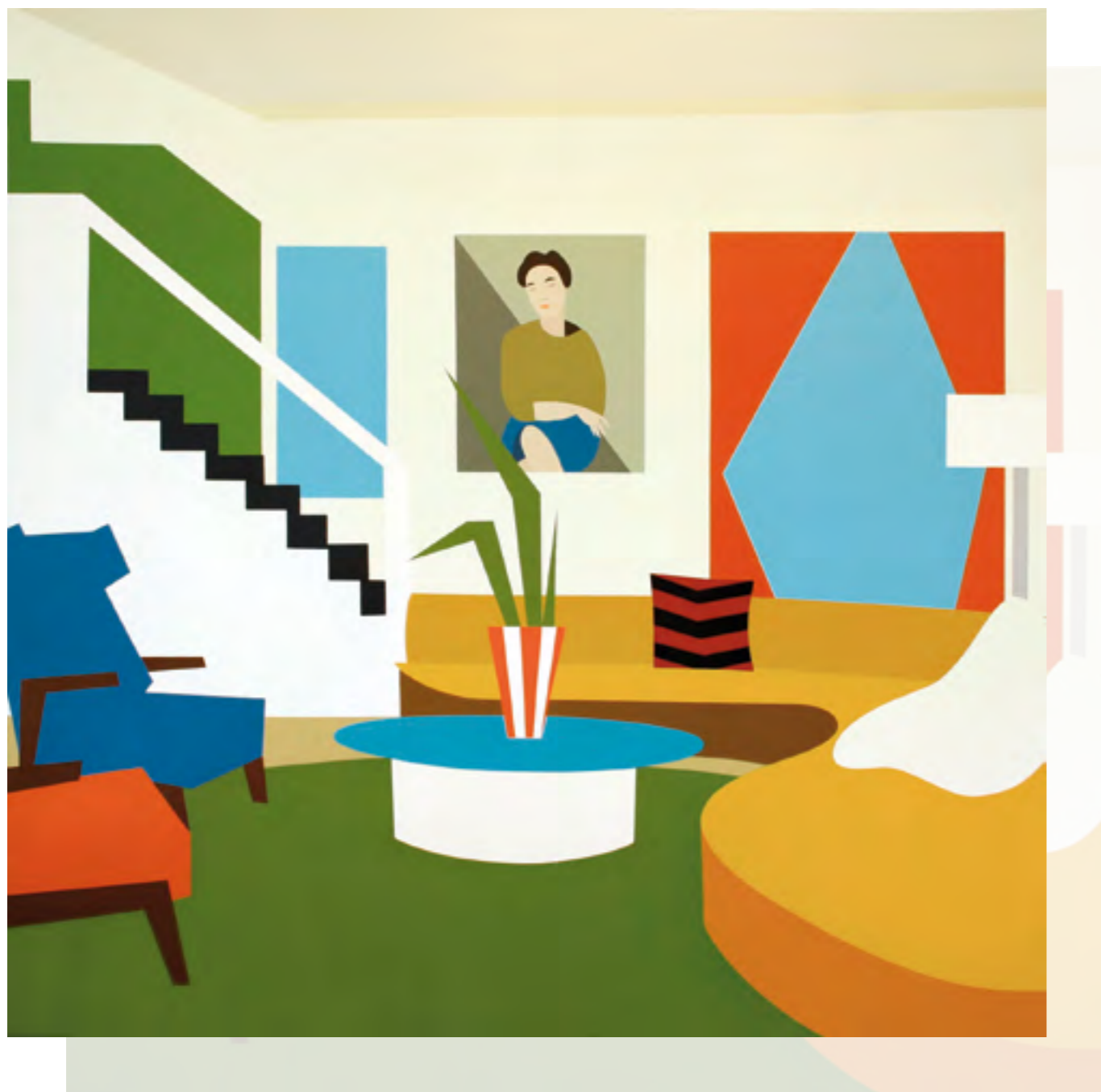
VÁŽENÉ DÁMY, VÁŽENÍ PÁNI, MILOVNÍCI MLADEJ SLOVENSKEJ MAĽBY,

súťaž *Malba* úspešne dovŕšila desať rokov svojej existencie. Pri tejto príležitosti sa v troch slovenských mestách (Banská Bystrica, Bratislava, Košice) uskutočnili výstavy 30 víťazných diel uplynulej dekády. Slávnostné bilancovanie získalo aj medzinárodný rozmer – prezentácia mladej slovenskej maľby sa konala v Miláne, v prestížnej Gallerie d'Italia. Pri tejto príležitosti vznikla aj reprezentatívna publikácia predstavujúca súťaž *Malba* v kontexte súčasnej slovenskej maľby, ale aj samotné víťazné diela a, prirodzene, ocenení finalistí.

Súťaž *Malba* tak vstupuje do svojej druhej dekády. To je pre organizátorov bezpochyby záväzok pokračovať v misii, ktorou je podpora mladej maľby, prizývaním zahraničných odborníkov – kurátorov, umelcov a galeristov. Desať rokov sa vám z tohto miesta prihovárala Alexandra Kusá, dnes preberám jej štafetu a verím, že súťaži sa i naďalej bude dariť napredovať, skvalitňovať a dôstojne naplňovať poslanie nezištnej pomoci – nielen z pozície jej organizátorov, ale, samozrejme, aj jej priamych účastníkov. Že finančná podpora určená trom víťazným finalistom ostane i naďalej jednou z mála možností nezávislej podpory pre nádejných mladých tvorcov na začiatku ich umeleckej kariéry.

Držite v rukách katalóg 11. ročníka súťaže, nechajme sa spolu prekvapiť, kto z dvadsiatky finalistov tentoraz presvedčí medzinárodnú porotu. Osobne ma teší, že aj v tejto finálovej dvadsiatke sa objavujú nové mená, je tu opäť širšie zastúpenie vysokých škôl mimo bratislavského centra. Zdá sa, že mladá maľba na Slovensku žije – potvrdzuje to dvadsať finálových diel. Podporme ju spolu našim záujmom a pozornosťou!

NINA GAŽOVIČOVÁ
kurátorka výstavy

PANI DOMU
2015, akryl na plátne, 165 × 165 cm

ALEXANDRA BARTH

*1989, Malacky

V rokoch 2007 – 2013 študovala na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave v IV. ateliéri profesora Ivana Csudaia. Žije a tvorí v Bratislave.

Alexandra Barth získala minulý rok neoficiálne čestné uznanie medzinárodnej poroty a je pozitívne, že sa aj v tomto roku prebojovala do finále. Jej formálny jazyk je síce blízky postupom amerického pop-artu (Alex Katz, Roy Lichtenstein) či reklamnej ilustrácii – kombinácia malby, grafických šablón a spreja – autorke však paradoxne slúži na tlmočenie jej osobného a sústredného pozorovania okolitého sveta. Napriek dokonalému prevedeniu – precízne nanosené farebné plochy v súzvuku pastelových tónov a vyváženej kompozícii – je vyprázdnený dizajnový interiér niečím znepokojujúci. Akoby spredmetňoval (nielen autorkinu) nenaplnenú túžbu po hľadaní dokonalosti či harmónie.

Barth sa snaží priblížiť atmosféru čo najpresnejšie, prostredníctvom použitia čo najúspornejších vizuálnych prostriedkov, v ostatných rokoch dokonca opúšťa fotografiu ako vizuálne východisko svojich prác – už jej nestačí. Slúži len ako základná vnemová informácia, ktorú umelkyňa maliarsky očisťuje až na jadro. Výsledkom jej subjektívneho pozorovania je spodobený odcudzený priestor, scéna, do ktorej umiestňuje predmety, seba, odkazy na svoju existenciu, prípadne svoj vlastný portrét. Práve istá formálna odtážitosť v kombinácii s intímnu sondou do osobného priestoru vytvára vo výsledku zaujímavé napätie.

ROMAN BICEK

*1981, Bratislava

Študoval na Wimbledon School of Art (1999 – 2000) a na Leyton Sixth Form College (1997 – 1999). V rokoch 2001 – 2006 absolvoval štúdium na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri maľby profesora Ivana Csudaia. Žije v Prahe a Bratislave.

Aj keď je Roman Bicek jedným z absolventov IV. ateliéru Ivana Csudaia, nikdy po formálnej stránke nepatril k predstaviteľom peknej „bratislavskej maľby“. Určite k tomu prispela jeho zahraničná lektúra, ako aj dlhší čas, ktorý prežil mimo územia Slovenska, konkrétne v Spojenom kráľovstve. Už počas štúdia sa formálne aj tematicky odlišoval od svojich rovesníkov, hlavnú inšpiráciu nachádzal v rôznych subkultúrach – najbližšia mu bola komunita skejterov, reggae, punk. Aj jeho inšpirácia jazykom komiksu bola odlišná od klasických zástupcov bratislavskej školy. Bicek superhrdinov bez ostychu umiestnil do petržalského sídliska – takéto odvážne mixovanie stredoeurópskej a „svetovej“ vizuality mu vždy bolo blízke.

V súčasnosti sa venuje civilnejším témam, koncentruje sa na zachytenie reality, najmä v kontraste s odcudzením súčasného sveta. Osobne sa v živote veľa krát sťahoval (aj medzi rozdielnymi) krajinami, aj preto sa možno momentálne utieka k banálnym predmetom, ktoré mu zastupujú detstvo, domov, miesto, odkiaľ pochádza... Súťažné dielo *Bohemian Crystal* je súčasťou väčšieho cyklu, v ktorom Bicek charakteristicky razantnou maľbou spodobuje obyčajné krištáľové vázy, typickú súčasť slovenských obývačiek.

BOHEMIAN CRYSTAL
2015, akryl, olej na plátne, 175 × 140 cm

ROZHOVOR O PREDSTAVE
2016, akryl, sprej, tempera na plátne, 180 × 165 cm

KRISTÍNA BUKOVČÁKOVÁ

*1991, Trnava

V roku 2011 začala študovať na Akadémii umení v Banskej Bystrici v otvorenom ateliéri maľby profesora Jána Kudličku a Rastislava Podobu. V roku 2013 absolvovala študijnú stáž v ateliéri profesora Andrzeja Bednarczyka na Akadémii umení v Krakove. Pokračuje v ateliéri Intermediálnej konfrontácie Vysokej školy umeleckopriemyselnej v Prahe pod vedením docenta Jiřího Davida a Milana Saláka. Žije a tvorí v Prahe a Prievidzi.

Bukovčáková sa hneď pri svojom minuloročnom debute umiestnila vo finálovej trojici a aj tohtoročné prihlásené dielo opätovne potvrdzuje kvality mladej maliarky. Dokladá, že výber poroty nebol náhodný, a potvrdzuje nezvratný generačný posun, ktorý súťaž *Malba* v ostatných rokoch zaznamenala. Mladí maliari vyrastajú jednoducho aj mimo „centra“, čo je bezpochyby dôležitým momentom pre oživenie domácej scény i samotnej súťaže.

Bukovčáková vo svojej tvorbe vychádza z vlastných spomienok a fotografií, ktoré ďalej maliarsky pretvára. Jej rukopis je ľahký, skicovitý, fluidný, často využíva silné razantné gesto, čo v spojitosti s jej záujmom o krajinu vytvára pozoruhodnú harmóniu tvarov i farieb. Interesuje ju vzťah človeka k prírode, skúmanie jej pôvodnej formy, pričom sa snaží naznačiť ich vzájomnú spätosť a prepojiť ich do jedného celku. Z jej maľby cítiť pokoru pred divokou prírodou, práve organické tvary jej maľieb sú pripomienkou procesov, ktoré nepodliehajú potrebe všetko geometrizovať a usporadúvať, a krajiny, ktorá vzniká samovoľne a nekontrolovateľne.

EVA FAJČÍKOVÁ

*1990, Banská Bystrica

Od roku 2011 študuje na Akadémii výtvarných umění v Prahe, v rokoch 2011 – 2012 v ateliéri profesora Z. Berana, v rokoch 2012 – 2013 v grafickom ateliéri profesora J. Lindovského a od roku 2013 v ateliéri profesora M. Mainera.

Mladá maliarka Eva Fajčíková má vo finále súťaže *Malba* svoju premiéru. Súťažné dielo *Greed; Chamtivosť* popri realistickom vyhotovení spája niekoľko klasických momentov – v prvom rade je to samotný motív – jeden zo siedmich smrteľných hriechov, ale aj výber techniky – tradičná olejomalba. Fajčíkovej výjav však neostáva v klasickej rovine. Jej portfólio prezrádza dlhodobé zaujatie klasickými maliarskymi technikami a postupmi, ale aj historickými či biblickými námetmi. Čo však maliarka zámerne alternuje, je výber protagonistov. Fajčíková totiž vo svojich dielach spodobuje takmer výhradne ženy. Práve tento moment posúva jej tvorbu viac k prítomnosti – otvára viacero – nielen gendrových otázok. Aj chamtivosť spodobuje vo forme ženského portrétu – akéhosi novodobého, zlatom preplneného, variantu nešťastnej Ofélie. Fajčíkovej (anti)hrdinka sa dusí pod ťarchou zlatých šperkov, navyše si sama vo vode utáhuje slučku zo zlatej reťaze. Obraz nevznieva ako moralita, skôr smutné konštatovanie, poznámka na okraj stavu spoločnosti, jej hodnôt a priorit.

GREED; CHAMTIVOSŤ
2016, olej na plátne, 130 × 95 cm

PARKETOVÝ LEV
2015, akryl na plátne, 100 × 110 cm

JÁN HRČKA

*1988, Bratislava

V roku 2009 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave v ateliéri profesora Ivana Csudaia. Žije a tvorí v Bratislave.

Dielo *Parketový lev* je charakteristickou prácou Jána Hrčku. Pre lepšie pochopenie jeho hlavného rezervoáru námetov je rozhodujúce poznanie, že Hrčka sa okrem maliarskej kariéry úspešne etabloval aj v hudobnej oblasti. Je rocker a bubeník, frontman viacerých kapiel, a tak je prirodzené, že časť jeho tvorby sa obracia k témam blízkym rockovej subkultúre. Nie z hľadiska ikonografie, tú nepoužíva skoro nikdy, skôr smeruje k úplnému undergroundu, doslova dnu – maľuje podpivníky, parkety a popolníky, cigarety... Nie je to klasická krčmová kultúra, Hrčka to proste maľuje „na pankáča“... Zároveň tým, samozrejme, narúša klasickú, konvenčnú predstavu o peknej maľbe – ide nielen proti prúdu, ale hlavne proti tradícii (aj svojho domovského IV. ateliéru). Banálna slovná hračka a takmer grafický záznam obyčajných parkiet sú toho najlepším príkladom. Maľuje jednoducho „len“ predmety či zástupné symboly toho, čím a ako žije.

MAGAZINE 2 (NEDOKONALÉ OBRAZY DOKONALOSTI)
2016, olej na plátne, 80 × 120 cm

DANIELA CHRIENOVÁ

*1984, Zvolen

V rokoch 2003 – 2009 študovala na Akadémii umení v Banskej Bystrici u profesora Stanislava Balka, v roku 2006 absolvovala stáž v poľskej Wrocławi. V rokoch 2009 – 2012 absolvovala doktorandské štúdium na Fakulte výtvarných umení na Akadémii umení v Banskej Bystrici. Žije a tvorí v Banskej Bystrici.

Daniela Chrienová sa v súťaži *Malba* objavuje tretíkrát (2012, 2014, 2016) – všetky jej finálové diela spadajú do otvoreného cyklu *Nedokonalé obrazy dokonalosti*, prostredníctvom ktorého autorka niekoľko rokov rozvíja svoj jasne vyhranený program. Ten je postavený na kontraste motívu (deštruované reklamné plochy) a jeho spodobenia formou klasickej olejomalby. Chrienová sa celkovo zameriava na skúmanie vizuálnych podnetov (obrazov) prostredia súčasného človeka. Realistická malba, ktorá zaznamenáva priehľady cez vrstvy vizuálnych stôp, zničených poveternostnými vplyvmi, časom, prelepovaním či len hromadením starších vrstiev, poukazuje nielen na vizuálny smog – znečistenie mestských priestorov, ale popri tejto rovine rozvíja Chrienová aj druhú významovú líniu – zámerne vyberá také vizuálne stopy, ktoré pôvodne zobrazovali ženské telo, poukazuje tak na súčasný trend kultu mladosti, tela, krásy a dokonalosti. Práve deformované obrazy pôvodne dokonalých reklamných vizuálov nás upovedomujú o pomínutelnosti všetkého a svojím posolstvom sa približujú novodobému variantu *vanitas*.

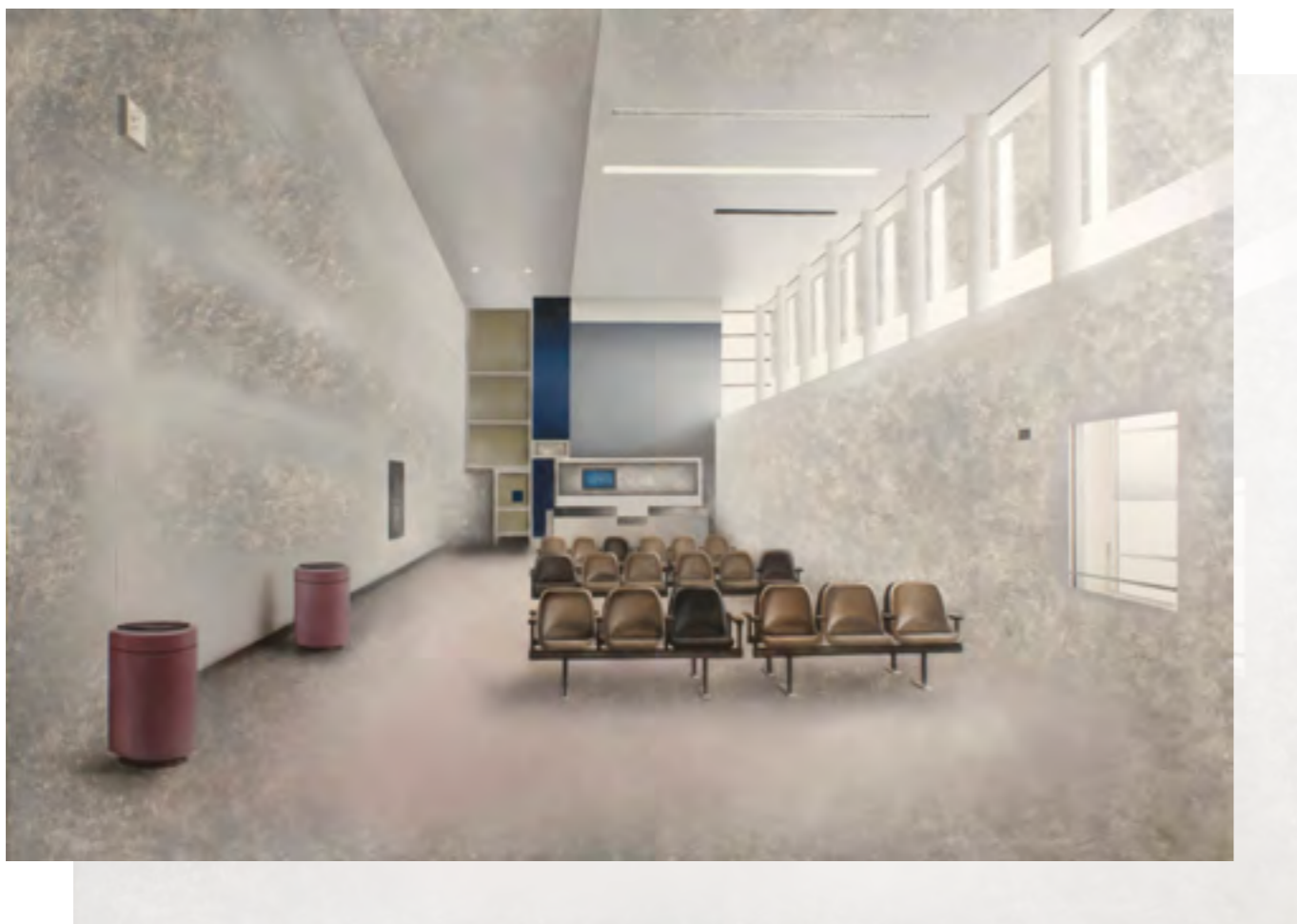
MARTIN IMRICH

*1986, Poprad

V rokoch 2007 – 2010 študoval maľbu na Akadémii umení v Banskej Bystrici na Katedre maľby v ateliéri klasických maliarskych disciplín u prof. Ľudovíta Hološku. V magisterskom štúdiu pokračoval na Akadémii Sztuk Pięknych vo Varšave na Fakulte maľby v ateliéri prof. Krzysztofa Wachowiaka (2010 – 2012), kde od roku 2012 pokračuje v doktorandskom štúdiu na Fakulte grafiky.

Martin Imrich zastupuje na Slovensku ojedinelú polohu súčasnej maľby. Veľkoformátová figurálna maľba, navyše s náboženskými konotáciami, je v domácom kontexte na okraji záujmu mladých tvorcov. Imrich ju navyše realizuje klasickým spôsobom – bez použitia digitálneho predobrazu priamou maľbou štetcom na plátno. Doslova tak pokračuje v línii akademickej maľby. Maľuje zásadne podľa modelu, v ateliéri, neraz aj mnohopočetné figurálne výjavy. Hlavným motívom jeho diel je človek, prevládajú biblické výjavy, obrazy Krista či Panny Márie. Tie však nie sú otrockou kópiou starých majstrov. Naopak. Imrich si skladá vlastné kompozície vo svojom ateliéri, ozvlášťňuje ich nenápadnými akcentmi zo súčasného života – konfrontuje nás s nadčasovými posolstvami. Aj súťažná práca *Sv. Lazár*, zobrazujúca starého muža od chrbta, sediaceho na Rubikovej (zázračnej) kocke, nám má pripomínať zázrak zmŕtvychvstania a Ježišove slová: „Ja som vzkriesenie a život. Ten, kto prejavuje vieru vo mňa, aj keby zomrel, bude žiť...“.

SV. LAZÁR
2013, olej na plátno, 150 × 110 cm

ODCHOD
2016, akryl na plátne, 200 × 140 cm

MAREK JAROTTA

*1988, Ružomberok

V rokoch 2007 – 2013 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave pod vedením doc. Klaudie Kosziby. Žije a tvorí v Bratislave.

Marek Jarotta sa vo finálovej dvadsiatke objavuje druhýkrát. Aj v jeho prípade toto opakované umiestnenie potvrdzuje v súčasnosti už vyhranený autorský program. V otvorenom cykle *Nemiesta* zachytáva priestory, ktoré sú akousi kostrou bežného fungovania spoločnosti. Zábery do interiérov, zväčša tranzitných priestorov, čakární, hotelových hál, podchodov, detaily eskalátorov, mostov či zábradlí spodobujú funkčné tepny našich životov. Zvyčajne preplnené priestory neurčitých architektúr zachytáva ľudoprázdnne, malby prinášajú pozoruhodnú kvalitu napätia. Prvotný moment prekvapenia prameniaca z možnosti pozorovať tento vyprázdnený priestor strieda okamžité znepokojenie.

Jarotta detailne skúma anonymnú identitu prostredí, ktoré určujú život súčasného človeka. Dokumentuje prekvapivo nielen stratu identity verejného priestoru (šablónový vizuál bez konkrétnych historických či miestopisných väzieb), ale čo je podstatnejšie, naznačuje veľa o vzťahu individuum – masa (spoločnosť, kolektív). Riadená organizácia, vyplývajúca z potrieb postmodernej spoločnosti, najmä v týchto tranzitných miestach degraduje človeka na pohybujúcu sa jednotku, ktorej obeh v systéme nemá narušovať nič individuálne, osobné. Anonymita a odcudzenie – charakteristické atribúty súčasnej doby..

ZIMA, ZIMA, TEPLA, TEPLA
2016, olej na plátne, 155 × 180 cm

MARTIN KIMAN

*1985, Košice

V rokoch 2007 – 2011 študoval na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach pod vedením profesora Adama Szentpéteryho. V štúdiu pokračoval na Vysoké škole výtvarných umení postupne pod vedením profesorov Antona Čierneho a Daniela Fischera. Žije a tvorí v Košiciach a Bratislave.

Martin Kiman sa tretíkrát za sebou umiestnil vo finále súťaže *Malba*. Jeho tvorba v ostatnom období potvrdzuje fascináciu prírodnými formami, často je to práve zhluk organických tvarov, ktorý sa umelec snaží zachytiť (flóra, oheň, oblaky...). Hoci v prírode vidí Kiman protipól súčasnej pretechnizovanej spoločnosti, v jeho tvorbe sa prelína záujem o obe polohy. Vizúálna stopa jeho maliieb vychádza z fascinácie prírodnými formami, samotnou organickou hmotou, jej amorfnosťou a neustálou zmenou. Práve v malbe vidí Kiman špecifické možnosti, ktoré mu umožňujú zobrazit' niečo, čo iné médiá (fotografia, digitálna grafika) nedokážu sprostredkovať. Prekvapivo, ale možno práve preto, ako východiskový zdroj inšpirácie uvádza slová, vety – neraz tento prvotný impulz (zvyčajne čisto nevizuálny) ostáva prítomný v podobe názvu diela. Prepojenie so špecifickým autorským systémom (každé písmeno abecedy a každé číslo majú pre neho svoju vlastnú farbu a charakteristické črty) približuje jeho tvorivú metódu k postkonceptuálnym východiskám, ale rovnako aj k hraniciam podvedomia a procesom subjektívneho vnímania, ktoré autor považuje za kľúčové. Kiman náhodné čísla a číselné kombinácie maliarsky kóduje – skúma psychologické pôsobenie čísla ako škvŕny, gesta, jeho farebný ekvivalent, intenzitu, teplotu a v tomto náročnom prepise nám predkladá pojednanie o komunikácii klasických maliarskych prostriedkov.

MAROŠ KONTRÓŠ

*1988, Poprad

V rokoch 2007 – 2009 študoval reštaurovanie na Vyskej škole výtvarných umení v Bratislave, štúdium však prerušil a nedokončil. V roku 2011 – 2016 študoval na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach v ateliéri súčasného obrazu pod vedením docenta Adama Szentpéteryho. Žije a tvorí v Poprade a Košiciach.

Maroš Kontroš bol minulý rok nováčikom vo finále súťaže a hneď zabodoval na treťom mieste, napriek tomu, že jeho dielo zastupuje menej zvyčajnú polohu malby súčasnej domácej scény. Porotu zaujal znepokojivý výraz série psychologických štúdií hláv, ktorá istým spôsobom odkazovala až k estetike art brut. Istým potvrdením tohto tvrdenia je aj informácia v Kontrošovom životopise – v roku 2010 – 2011 robil absolventskú prax v domove sociálnych služieb v pozícii arteterapeuta. Kontrošova malba je bezpochyby osobitá – je to otvorený tvorivý proces, autor svoje obrazy často mení a dynamicky premalúva, vrství – finálny výsledok je potom zaujímavým stretom expresívnej malby, neraz na hranici abstrakcie a figurálneho zobrazenia. Čosi deštruktívne – v námetovom (problematika zla, nátlaku, násillia) aj formálnom vyhotovení strieda v novších dielach spontánnejší prístup a aj výber „jednoduchších“ motívov, dôraz na figúru a jej zasadenie do absurdných situácií. Podobne ako finálový obraz z minulého roka aj *Parent* (Rodič) nie je jednoduchou či peknou malbou. Prináša však silné emócie a hovorí o takých veciach či pocitoch, ktoré väčšina z nás v myšli či spomienkach vytesňuje.

PARENT
2015, akryl, sprej na plátne, 200 × 140 cm

THE LAST OF US
2015, 3D, tlač, uhol', akryl na plátne, 140 × 180 cm

ADAM KRUTÁK

*1985, Ružomberok

V rokoch 2006 – 2012 študoval na Akadémii umení v Banskej Bystrici v ateliéri klasických maliarskych disciplín pod vedením profesora Ľudovíta Hološku, u ktorého nastúpil v roku 2012 na doktorandské štúdium. Počas štúdia absolvoval dva zahraničné pobyty v Taliansku. Žije a tvorí v Ružomberku.

Autor sa vo výbere finále súťaže objavuje tretíkrát. Veľkorozmerná malba reprezentuje jeho záujem o médium malby, ktorému sa venoval aj vo svojej dizertačnej práci. Krutáka fascinuje novodobá materiálková koláž, podobne ako kedysi modernistov, no s tým rozdielom, že v tvorivom procese prirodzene využíva najnovšie technológie – 3D modelovanie a následnú transkripciu strojom (stroj ako dokonalý maliar?). Aj on sa svojou tvorbou vyjadruje k téme ohrozenia prírody prítomnosťou človeka. Súťažná malba je kombináciou plotrovej tlače 3D obrazu stromu, ukryjúceho sa pred deštruktívnymi zásahmi pod maskáčovou plachtou s uhlíkokresbou vyschnutých pňov, ktoré zahubeniu odolali. Uhol' je použitý de facto ako základný kresbový nástroj fakticky vytvorený z konárov odumretých stromov v kontraste s 3D digitálnym obrazom „maľovaným“ strojom. Názov môže odkazovať na postapokalyptickú počítačovú hru s rovnomenným názvom *The Last of Us* (Posledný z nás) alebo „len“ ako upozornenie na symboliku osamelého – posledného stromu ako najkatastrofickejšieho scenára expanzných, agresívnych zásahov práce človeka v prírode (výrub stromov, strom ako nevyhnutný generátor vzduchu, pľúca planéty..).

BEZ NÁZVU
2016, akryl, syntetická farba, sprej na plátne, 150 × 170 cm

MIRA KUBÁŇOVÁ

*1989, Liptovský Mikuláš

V rokoch 2012 – 2016 študovala na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave na Katedre malby a iných médií v IV. ateliéri Ivana Csudaia. V rokoch 2014 – 2015 absolvovala študijný pobyt na Akadémii umení v Poznani na Katedre malby a Katedre grafiky. V roku 2012 absolvovala bakalárskou skúškou vizuálnu tvorbu na Masarykovej univerzite v Brne.

Tvorba Miry Kubáňovej charakteristickým spôsobom kombinuje výsledky dvoch odlišných akademických školení, ktoré v ostatných rokoch absolvovala – poučenie z Csudaiovho ateliéru a ročný študijný pobyt v Poľsku. Istá úspornosť vo výrazových prostriedkoch charakteristická pre poľskú maliarsku školu je príjemným oživením, resp. skôr utmením typického bratislavského prejavu. Civilnosť, „obyčajnosť“ námetov, prežívanie okamihov života, pohrúženie do vnútorného sveta, istá forma pokory v kombinácii s ľahkým, miestami kresbovým rukopisom a tlmenou farebnosťou predstavujú zaujímavú polohu domácej mladej malby. Kubáňovej tvorba sa rozvíja na hranici abstrakcie, len náznakovo ponecháva vo svojich malbách detaily predmetného sveta, v takmer monochromatických plochách necháva niekedy rozvíjať kresbovú linku alebo drobný detail. Môžeme sa len domnievať, že na obraze je spodobený kvet, stôl či obrys priestoru. To však vlastne nie je pre vnímanie jej diel dôležité – autorka maľuje intuitívne, bez konkrétnej potreby spodobovať čosi predmetné či naratívne – nemaľuje, aby maľovala, maľuje pre radosť.

BEH
2016, maľba blatom/zemou na plátne, 200 × 160 cm

KATALIN MADARÁSZ DECSI

*1982, Nové Zámky

V rokoch 2001 – 2008 študovala na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach odbor grafika a experimentálna tvorba pod vedením Zbyňka Prokopa a profesora Ruda Sikoru. Žije a tvorí v Nových Zámkoch.

Katalin Madarász Decsi dielom *Beh* opätovne potvrdzuje, že jej tvorba sa opiera aj o iné ako čisto maliarske východiská. Aj tento rok sa v súťaži predstavila dielom, ktoré nepriamo odkazuje na jej školenie v grafickej a experimentálnej tvorbe. Kompozícia spodobujúca tri bežiace figúry je totiž namalovaná blatom a zemou. Tento typ procesuálnej tvorby s využitím netradičných materiálov je úmyselným opustením štandardných maliarskych techník a postupov. Jadrom záujmu umelkyne je zdržanlivá, no bohatá symbolika fluidných štruktúr a pocit transparentnosti, ako aj sympatia k efemérnym tvarom. Z dostupného portfólia je zrejmé, že Madarász Decsi tvorí diela vždy ako súčasť väčšej série. Popri súbore *Pitný režim* je to najmä niekoľkoročný cyklus *Transparentné kusy*, v ktorom sa zaoberá portrétovaním každodenných vecí a stôp, ktoré ľudia zanechávajú. Autorka podáva jednoduchú nekomplikovanú správu o svete okolo. Jeho jednoznačnosť a nehybnosť však narúša otázkou o povahe reality, o stabilite vecí a predmetov okolo nás a stabilite predmetného sveta.

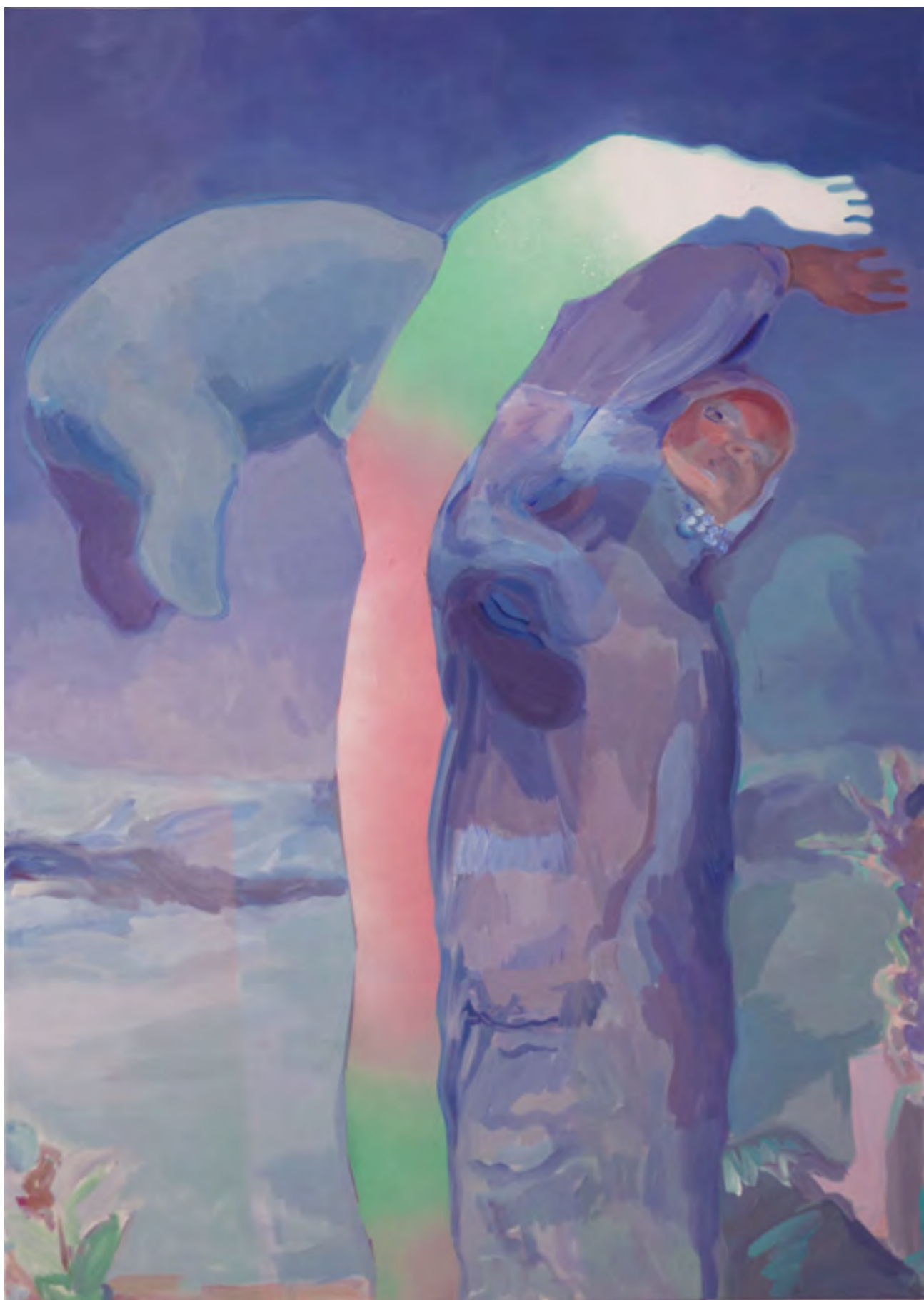
LAVRA Povedala: „HELP ME.“
2015, olej, pastel, uhol' na plátne, 160 × 150 cm

PETER MAŠČÁK

*1984, Michalovce

Študoval na Technickej univerzite v Košiciach v ateliéri súčasného obrazu u doc. Adama Szentpéteryho. Žije v Košiciach.

Peter Maščák je nováčikom súťaže, svojou neklasickou maľbou zastupuje najmladšiu generáciu košickej výtvarnej scény. Umelcovo portfólio obsahuje viacero nezávislých okruhov – od cyklov abstrakcie, *Modrín a Hláv* až po figurálne série a krajinomaľbu. Napriek rozsiahlemu tematickému záberu Maščák vo všetkých svojich dielach predvádza širokú škálu imaginácie – tú dokladá aj súťažné dielo *Lavra povedala: „HELP ME.“*. Istá, až insitná kvalita tejto maľby poukazuje na radikálnu, nešablónovitú a najmä slobodnú predstavivosť. V našej postmediálnej dobe sa časť umelcov zámerne prikláňa k „bazálnym“ zdrojom inšpirácie. Dobrovoľné opustenie digitálneho a technikou sprostredkovaného sveta a príklon k radikálnejším polohám obrazotvornosti sú reakciou na pretechnizovaný svet a zároveň oslavou čistej tvorivosti, oprostenej od sekundárnych vplyvov. Na povrch tak vystupujú silnejšie emócie, subjektívne prežívanie, ale aj osobná mytológia. Takáto zvýraznená vnímanosť bola vždy bližšia predstaviteľom košickej či východoslovenskej mladej maľby. Maščák teda v istom zmysle nadväzuje na „miestnu“ líniu a v súťaži testuje hranice našej vnímanosti.

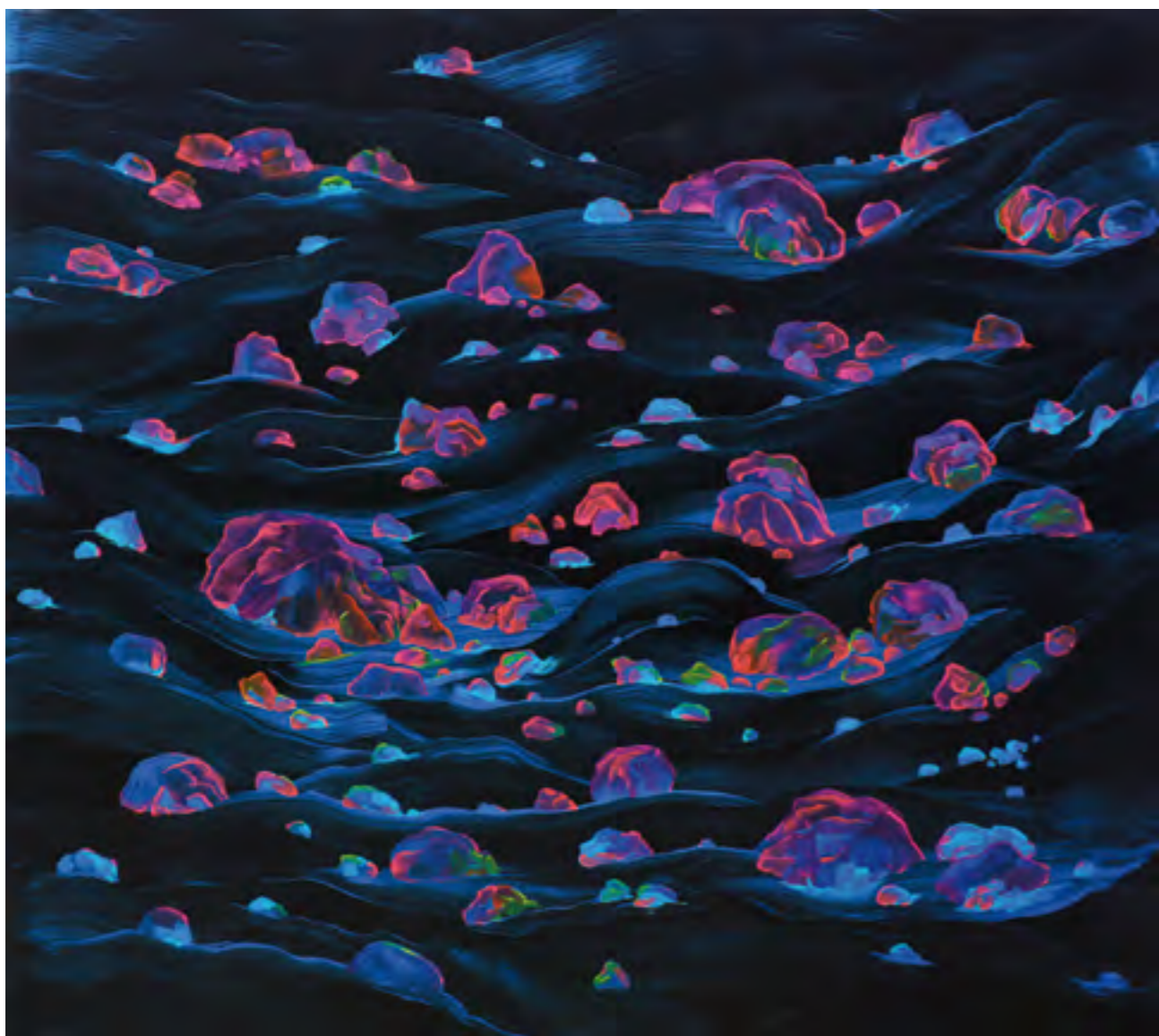
ZÁNIK DATLOVEJ VÝPRAVY
2016, akryl na plátne, 100 × 140 cm

EVA REHÁKOVÁ

*1981, Nitra

V rokoch 2000 – 2006 študovala na VŠVU v Bratislave v ateliéri maľby vedenom prof. Jánom Bergerom. V roku 2005 absolvovala študijný pobyt na Faculdade de Belas Artes Universidade do Porto v Portugalsku.

Maliarka Eva Reháková priznáva, že jej diela tematicky čerpajú zo zážitkov z ciest, ktoré ju ako umelkyňu najviac ovplyvnili. Prezrádza, že bezprostredné okolie sa prelína so spomienkami z detstva, evokuje dávno zabudnuté obrazy a situácie. Jej diela vznikajú zdanlivo náhodným výberom, kombináciou nesúvisiacich vizuálnych vnemov, zážitkov, spomienok, pocitov. Súťažné dielo *Zánik datlovej výpravy* je pravdepodobne výsledkom takéhoto spojenia. Aj keď motív obrazu nie je pre diváka jasne čitateľný a ani názov bližšie nenaznačuje jeho pozadie, dielo pôsobí zaujímavou harmóniou tvarov a farieb. Dominuje istá viacvrstvosť, námetová, ale aj formálna, rovnako aj vzťah k maliarskemu remeslu a úcta k technike, ktoré sú v tom najpozitívnejšom zmysle jednou z charakteristických čŕt absolventov Bergerovho ateliéru. A Eva Reháková dôstojne túto tradičnejšiu líniu maľby medzi tohtoročnými finalistami zastupuje.

FLUORESCENT MINERALS
2016, akryl na plátne, 150 × 170 cm

BORIS SIRKA

*1981, Snina

V rokoch 2000 – 2006 študoval na Technickej univerzite v Košiciach na Katedre výtvarných umení a intermédií v ateliéri grafiky a experimentálnej tvorby, v roku 2003 absolvoval časť štúdiá na Akadémii výtvarných umení na Katedre nových médií u profesora Michaela Bielického.

Boris Sirka sa dielom *Fluorescent Minerals* lúči so súťažou *Malba*. V priebehu jedenástich ročníkov jej existencie potvrdil, že je maliarom, ktorý sa nezdáha výrazne meniť svoj autorský rukopis. Na scéne sa uviedol ako finalista Ceny Oskára Čepana s komiksom inšpirovanými obrazmi. Provokatívnu vizualitu založenú na ľahko čitateľnom jazyku súčasného sveta (komiks, videoklip, manga, emo) jeho raných diel vystriedala sofistikovanejšia, a to viac znepokojujúcejšia melanchólia prameniaca z nedefinovateľnosti zobrazovaných polobytostí. Sirka rokmi potvrdil trvalý záujem o temné stránky – tejto fascinácie sa už nezbavil. V kontexte jeho predchádzajúcej tvorby je finálová malba opätovným prevrpením. Pre neho netypický, nefigurálny námet, na hranici abstraktnej maľby poukazuje na svet minerálov a mineralógie. Sirku prirodzene zaujímajú ich zázračné, liečivé schopnosti, významy, symbolika spojená s rôznymi kultmi, kultúrami a mágiou. Obraz pôsobí ako tajomná krajina, ktorou sa autor uberá k stále väčšej hermetickosti, mystike, tajomstvu a silný zmysel pre nereálnu atmosféru zostalo. Hoci sa Sirka vzdal svojich odskúšaných (a fungujúcich) postupov, jeho nový maliarsky program opätovne potvrdzuje pre neho charakteristické narúšanie stereotypov v procese tvorby a odvážne transformácie vlastného rukopisu.

STILL ALIVE
2016, olej na plátne, 145 × 200 cm

ADAM ŠAKOVÝ

*1987, Zvolen

V roku 2007 – 2013 študoval na Vysoké škole výtvarných umení v Bratislave pod vedením docentky Kládie Kosziby. V roku 2013 bol finalistom Essle Award, v rokoch 2011 a 2010 semifinalistom Strabag ArtAward. Žije a tvorí v Bratislave a vo Zvolene.

Súťažné dielo *Still Alive* vtipne komunikuje, dnes už skoro nature morte, mŕtvym maliarskym motívom zátisia. Práve maliarska bravúra, ktorou Šakový disponuje a s ktorou sa už v priebehu rokov naučil s vtipom a zmysluplne pracovať, mu dovoľuje komunikovať s tradíciou maľby ako takej. Výber zátisia tiež nie je náhodný. Tento historický žáner je dnes takmer na okraji záujmu súčasnej maľby, hoci jeho potenciál by sa určite dal využiť aj v súčasnosti. Zátisie tradične spodobuje inscenované predmety ako zástupné symboly, čím má možnosť vypovedať o dobe, konkrétnej osobe, záľube... To, že si Šakový do svojho zátisia vybral zvieratá, neprekvapuje. Vo viacerých svojich cykloch sa maľbe zvierat venoval už v minulosti. Okrem série „portrétov“ *Ovce*, v ktorom spracovával tému vzťahu jednotlivca k skupine a tému zovšeobecňovania a vyčleňovania, to je aj cyklus *Bez komentára*, ktorý zachytáva domáce či poľnohospodárske zvieratá ako dôkazy premeny prírody človekom. Šakový zámerne používa takmer archaizujúci maliarsky prejav ako kontrast k telám modifikovaných zvierat, ktoré boli vyšľachtené v 20. storočí. Podobne aj v najnovšom cykle *Edukácia*, v ktorom sa venuje maľovaniu preparátov vyhynutých zvierat – týmto výberom opätovne odkazuje na ľudskú povahu – expanzivnosť, sebastrednosť... Zátisie spodobujúce zásadne všetko nehybné a mŕtve je v Šakového súťažnej alúzii sympatickým zachytením okamihu, spodobením živých zvierat. Táto veselá interpretácia je poctou maľbe samotnej, ale aj vyjadrením úcty ku kráse, k pestrosti a rozmanitosti živej prírody. Still alive...

REKONŠTRUKCIA D
2016, akryl na sololite, 190 × 190 cm

ŠTEFAN ŠOLTIS

*1982, Prešov

V rokoch 2007 – 2013 študoval na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach na Katedre výtvarného umenia a intermédií v ateliéri slobodnej kreativity 3D u profesora Juraja Bartusza. Žije v Prešove.

Aj Štefan Šoltis, ďalší nováčik súťaže, pristupuje k procesu malby netradične. Obrazy nevytvára klasickou technikou, na samotný akt využíva rôzne predmety z domácnosti, pracovné nástroje používané pri stavebných prácach, ale aj rozmernejšie kusy nábytku, šijací stroj, stoličku, stôl, skriňu... Štetcom sa pre neho stáva vybraný objekt – obyčajný predmet, ktorý si na malbu prispôsobí alebo si predmet vytvorí sám. Ak využíva ako maliarsky nástroj rozmernejší kus nábytku, využíva jeho rozpoťahovanie prostredníctvom primontovaných koliesok, na ktorých sú pripevnené nádoby naplnené čiernou farbou. Tá pri pohybe steká na podlahu, na plátno rozložené priamo na zemi. Autor pomocou objektu vytvára voľné záznamy: hustými čiarami, frkaním, odtlačkami, stopami v smere pohybu, prípadne na plátno odtlačá samotný objekt, doslova ním predmet obalí. Výsledkom je experiment medzi akčnou malbou, kresbou, gestický, energický záznam, v ktorom sa, ako hovorí sám autor, chaos stáva usporiadanou dráhou pohybu.

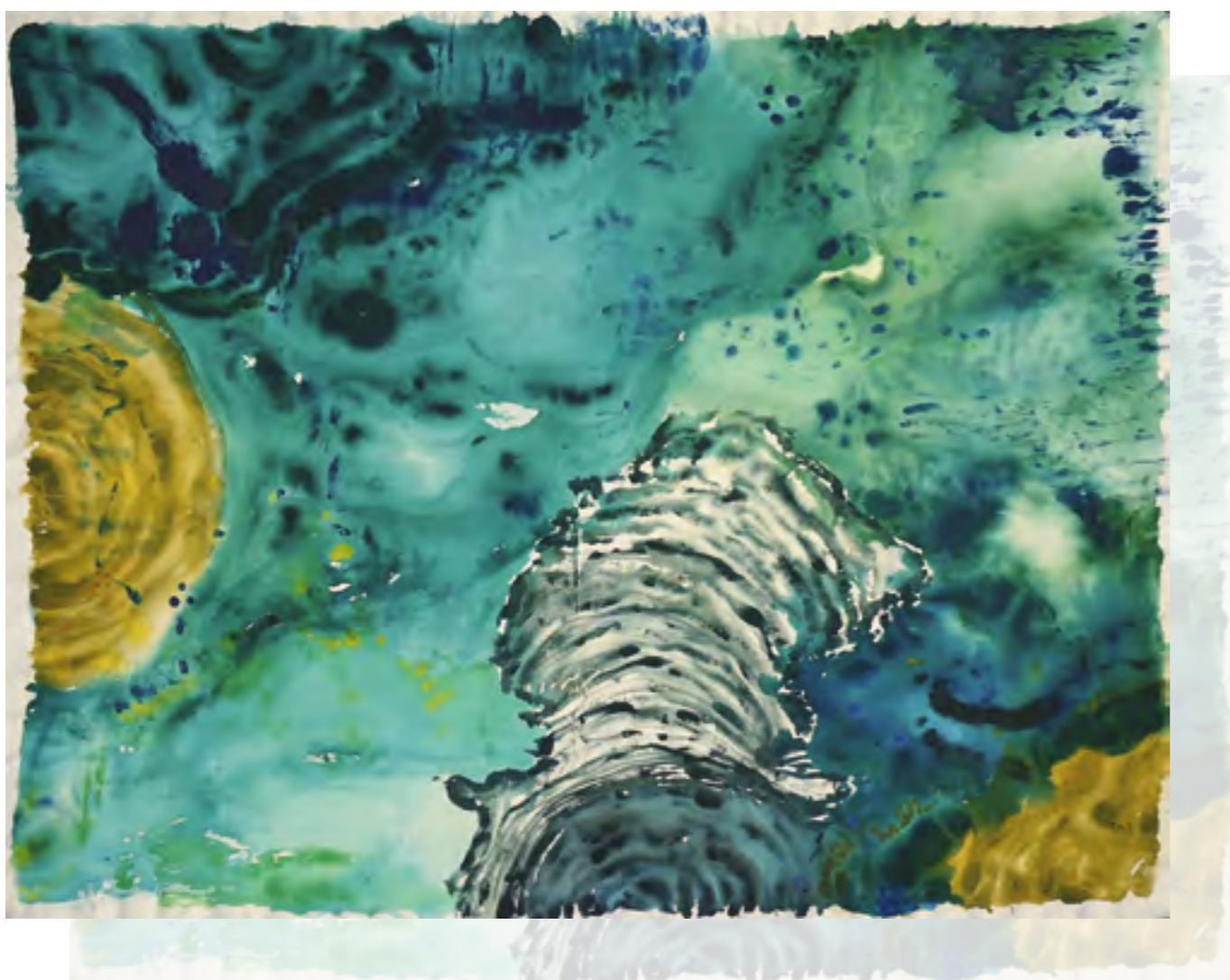
Z CYKLU POD DROBNOHLÁDOM
2015, akryl a akrylová fixa na plátne, Ø 100 cm

SIMONA ŠTULEROVÁ

*1987, Krompachy

V rokoch 2008 – 2014 študovala na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach v ateliéri súčasného obrazu a v ateliéri performancie (2010 – 2011). Žije a tvorí v Košiciach.

Podobne ako aj u iných finalistov, hlavnou témou diel Simony Štulerovej je kontrast stretu ľudskej civilizácie a prírody, skúmanie vzťahu človeka a krajiny. Autorka tento proces vníma ako prirodzený, chápe ho ako cyklus života – niečo nové vzniká a prirodzenie niečo iné musí zaniknúť. Práve o zachytenie pocitu z tohto (do istej miery) samozrejmeho kolobehu sa snaží formou svojich sérií akrylových maliieb. V abstraktných kompozíciách prostredníctvom jazyka geometrie, ktorý však miestami naznačuje detail konkrétnejšieho výseku prostredia, niekedy aj s využitím počítačového softvéru narúša a potláča svet prírody, čím tento konflikt zámerne vizualizuje. Na tento cieľ jej slúži aj použitie ornamentiky tradičnej krížikovej výšivky. Práve tú si vybrala ako symbol, ktorým sa snaží poukazovať na trvácnosť prírodného prostredia, ale aj potrebu človeka vracat' sa do prírody. Zdôrazňuje tak aj krehkosť a jemnosť pretrhnutia puta medzi človekom a prírodou. Štulerová si uvedomuje, že človek by mal prírodu nielen chrániť, ale snažiť sa byť jej súčasťou, pretože stále je natoľko silná, aby nám svoju silu ukazovala prostredníctvom prírodných živlov. V tomto kontexte autorka pripomína citát svojho obľúbeného maliara, zhodou okolností člena tohtoročnej poroty Bohdana Hostiňáka „... v podstate prírody je zabudované čosi, čo je hlboko tragické“.

HLBŠIA VLNA
2016, tempera, akryl a japonský tuš na nenapnutom plátne, 150 × 200 cm

JÁN VALÍK

*1987, Bratislava

V rokoch 2007 – 2012 študoval na Akademii výtvarných umění v Prahe, začínal v Škole konceptuálnych tendencií u prof. Miloša Šejnu, magisterský titul získal v ateliéri Tomáša Vaněka Intermediá III. Venuje sa maľbe, kresbe a performancii. Žije a pracuje v Bratislave.

Konceptuálna lektúra sa asi najvýraznejšie podpísala pod maliarsku tvorbu Jána Valíka. Aj keď jeho maľby na prvý pohľad vyznievajú tradične, autor maľbu chápe ako pohyb alebo tok, jej základ nie je položený na maliarskych prostriedkoch či klasických naráciách a žánroch. Jeho maliarsky prejav je samostatným systémom, ktorý vychádza z absorpcie vnemov a javov. Valík sa snaží v obraze nájsť mieru abstrakcie evokujúcej viacero interpretácií, no vždy tak, aby čítanie obrazu fungovalo najmä na úrovni jeho atmosféry. Významnú úlohu hrá v jeho prejave kresba, neslúži len ako záznam, narába s ňou viac spontánne, má pre neho iné kvality a funguje iným spôsobom ako maľba. V kresbe sa viac orientuje na líniu ako základný prvok, ťah a čiaru ako samostatnú entitu o sebe, ktorá je úzko spojená s Valíkovými performatívnymi záujmami. V nich sa orientuje najmä na metódu improvizácie založenú na kultivácii citlivosti k telu, obrazu, pamäti, jazyku a prostrediu. Iniciačným bodom bol pre autora stret s japonským tancom Butó ešte počas vysokoškolských štúdií.

POROTA SÚŤAŽE

Luca MATTI (Taliansko)

Luca Matti, maliar a sochár s veľmi osobitým štýlom, patrí medzi najtalentovanejších súčasných talianskych umelcov. Hovorí o ňom ako o umelcovi, ktorý beží v ústrety budúcnosti. Jeho tvorba sa sústreďuje na témy vzťahu človeka a mesta s použitím iba dvoch farieb: bielej a čiernej. Je to moderná maľba, čiernobiela imaginácia s absenciou farebnosti, venujúca sa mestským mýtom a ich typickej naratívnej schéme. Je fascinovaný priestorom, ktorý ľudia budujú a následne zahusťujú a uzatvárajú ho do strohých foriem. V priebehu rokov vytvoril obrazy predmetov a bytových interiérov, mestských panorám a bytostí znázorňujúcich napoly človeka a napoly hmyz. Okrem toho sa dlhodobo venuje komiksom, ilustrácii, grafike a animovanej tvorbe. Spolupracuje s rôznymi časopismi a vydavateľstvami. Diela Lucu Mattiho sú súčasťou mnohých dôležitých verejných a súkromných zbierok, ako napríklad Experimentálne zbierky sídla talianskeho Ministerstva zahraničných vecí v Ríme – Collezione Farnesina Experimenta. Pravidelne vystavuje doma i v zahraničí.

Catherine GIMONNET (Francúzsko)

Catherine Gimonnet študovala dejiny umenia na parížskej Sorbonne a zároveň absolvovala právo so špecializáciou na umenie a duševné vlastníctvo. Pracovala v Sotheby's Paris a v múzeu Louvre, kde bola zodpovedná za jednu z najslávnejších svetových zbierok ázijského umenia. Neskôr v múzeu Guimet bola zodpovedná za tvorbu odborných publikácií a výstav po celom svete, ako napríklad The rediscovered Treasures of Afghanistan (Paríž, Turín, Amsterdam, MET a National Gallery vo Washingtone) a Taste for China (Hong Kong Art Museum). V rokoch 2008 – 2014 pracovala na projekte Louvre Abu Dhabi ako vedúca zbierok a expozícií. Prednáša dejiny umenia na Sorbonne a vedie tréningy pre pracovníkov francúzskeho Ministerstva kultúry zamerané na oblasť prezentácie a publicitu umenia. Je spoluautorkou významných publikácií o umení a biografii osobností, ako sú Bosch, Vélazquez, van Gogh, Caravaggio, Rodin, Warhol, Hopper a iní. Má intenzívnu publikačnú činnosť a je pravidelnou prispievateľkou slávneho francúzskeho časopisu o umení Dada.

Bohdan HOSTIŇÁK (Slovensko)

Bohdan Hostiňák študoval na Vysokej škole výtvarných umení v Bratislave (prof. Rudolf Sikora). Patrí medzi autorov vyjadrujúcich sa výlučne médiami maľby a kresby, ktoré radí do cyklov podľa tematických okruhov. V súčasnom slovenskom výtvarnom umení je ojedinelou osobnosťou – využíva klasické maliarske štýly a žánre, najmä krajiny na plošnom pozadí s realistickým tvaroslovím a iluzórnym vnímaním priestoru. Jeho maľba je programovým únikom od industriálnej civilizácie do zlatého veku harmónie človeka s prírodou. Inšpiráciu berie v súčasnej realite i histórii, zaujímajú ho maľby „starých“ majstrov (P. Bonnard, N. Poussin). Jeho maľby sú nasýtené symbolikou a kontrastmi v zmysle potlačenia racionálnej skladby obrazu. Hostiňákové diela sú na hrane racionality a iracionality, reality a fikcie. V tom je však zakódované tajomstvo jeho ambivalentných príbehov. Autor je zastúpený v súkromných a verejných zbierkach, vystavuje doma i na významných medzinárodných výstavách.

Gabriela KISOVÁ (Slovensko)

Je riaditeľkou galérie súčasného umenia Krokus v Bratislave, ktorú zakladala v roku 2008. Vyštudovala sociológiu a vedu o výtvarnom umení a médiách na Universität Konstanz (SRN), odborné skúsenosti získala v Kunsthalle St. Gallen (CH). Na Fakulte umení Technickej univerzity v Košiciach viedla v rokoch 2009 – 2010 seminár k sociológii umenia, od roku 2012 je doktorandkou v centre výskumu VŠVU v Bratislave. Ako kurátorka pripravila desiatky samostatných a skupinových výstav slovenských a zahraničných umelcov, pravidelne publikuje o vizuálnom umení, je zostavovateľkou viacerých katalógov. Od roku 2014 je členkou nákupnej komisie Slovenskej národnej galérie.

ZOZNAM DIEL VO FINÁLE SÚŤAŽE MAĽBA 2016

Alexandra Barth

Pani domu. 2015; akryl na plátne, 165 × 165 cm

Roman Bicek

Bohemian Crystal. 2015; akryl, olej na plátne, 175 × 140 cm

Kristína Bukovčáková

Rozhovor o predstave. 2016; akryl, sprej, tempera na plátne, 180 × 165 cm

Eva Fajčíková

Greed; Chamtivost'. 2016; olej na plátne, 130 × 95 cm

Ján Hrčka

Parquetový lev. 2015; akryl na plátne, 100 × 110 cm

Daniela Chrienová

Magazine 2 (Nedokonalé obrazy dokonalosti). 2016; olej na plátne, 80 × 120 cm

Martin Imrich

Sv. Lazár. 2013; olej na plátne, 150 × 110 cm

Marek Jarotta

Odchod. 2016; akryl na plátne, 200 × 140 cm

Martin Kíman

Zima, zima, teplo, teplo. 2016; olej na plátne, 155 × 180 cm

Maroš Kontroš

Parent. 2015; akryl, sprej na plátne, 200 × 140 cm

Adam Kruták

The Last of Us. 2015; 3D, tlač, uhol', akryl na plátne, 140 × 180 cm

Mira Kubáňová

Bez názvu. 2016; akryl, syntetická farba, sprej na plátne, 150 × 170 cm

Katalin Madarász Decsi

Beh. 2016; maľba blatom/zemou na plátne, 200 × 160 cm

Peter Maščák

Lavra povedala: „HELP ME.“. 2015; olej, pastel, uhol' na plátne, 160 × 150 cm

Eva Reháková

Zánik datlovej výpravy. 2016; akryl na plátne, 100 × 140 cm

Boris Sirka

Fluorescent Minerals. 2016; akryl na plátne, 150 × 170 cm

Adam Šakový

Still Alive. 2016; olej na plátne, 145 × 200 cm

Štefan Šoltis

Rekonštrukcia D. 2016; akryl na sololite, 190 × 190 cm

Simona Štulerová

Z cyklu pod drobnohľadom. 2015; akryl a akrylová fixa na plátne, Ø 100 cm

Ján Valík

Hlbšia vlna. 2016; tempera, akryl a japonský tuš na nenapnutom plátne, 150 × 200 cm

SME SPOLU UŽ

DOBRÝCH 10 ROKOV

konceptia katalógu: Nadácia VÚB

profily: Nina Gažovičová, životopisné dáta boli spracované na základe podkladov od autorov

editor: Petra Rímešová

fotografie: archív autorov

tlač: i + i print, s.r.o.

vydala: Nadácia VÚB

Katalóg vychádza k výstave

Malba 2016 – Cena Nadácie VÚB za maliarske dielo pre mladých umelcov,

ktorá sa koná v Galérii Nedbalka v Bratislave od 7. októbra do 6. novembra 2016.

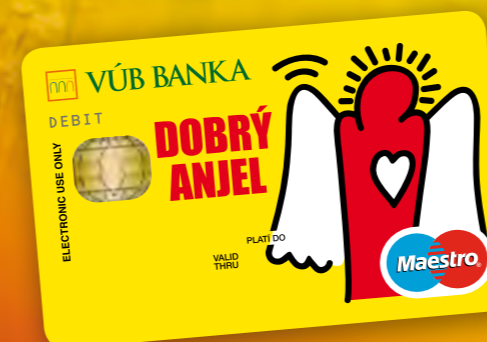
 NADÁCIA VÚB

Nadácia VÚB

Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava

www.nadaciavub.sk

www.malbaroka.sk

 VÚB BANKA

**POMÁHAME 10 ROKOV
KAŽDÝ MESIAC 125 RODINÁM
VŠETKO, ČO JE MOŽNÉ**

ŽIVOTNÉ POISTENIE
PRE CELÚ RODINU

Nové detské
pripoistenia!

Detské poistenie,
ktoré letí na pomoc
všetkým rodičom!

Len v Generali vám nahradíme príjem počas ošetrovania chorého dieťaťa.
A k tomu množstvo ďalších výhod. Zistite viac na www.detskepoistenie.sk

detskepoistenie.sk | 0850 111 117

„Robil som po tieto dni ako nikdy predtým. Som unavený, vyčerpaný. Ale celú noc sa mi snívalo zase o maľovaní. Sužoval som sa nad každou maličkosťou, a ráno som sa opäť tešil na to, čo nové urobím. Pretože tvorba pre mňa nie je otázka usilovnosti, ale životnej nevyhnutnosti.“

— VINCENT HLOŽNÍK

GALÉRIA NEDBALKA

WWW.NEDBALKA.SK

